

Zamisli mir-usudi se da sanjaš

Zamislim mir, ali ne kao tišinu
nego kao zvuk lišća kada se grane njišu pod nebom.
Usudim se da sanjam-ne samo san, nego korake,
mjesto gdje je tlo mekano pod nogama
i ne boli kada padneš.

Zamislim ruke koje ne stišću,
već grle kao rijeka svoju obalu.
Zamislim riječi koje ne izgovaram iz straha.
Usudim se da sanjam i ne bojim se visina.
Mir je let kroz oblake, a ptice ne poznaju granice.

Zamislim nasmijana lica bez maske,
oči koje gledaju a ne osuđuju.
Zamislim gradove bez zidina, gradove kojima se širi
šapat ljubavi.

Zamislim mir kao vrt pun šarenih cvjetova
koji rastu bez straha od sjene koja ih pokriva.
Usudim se da sanjam.
Sve ono što tražim, čeka, u meni, u nama,
u tišini jednog trenutka, koji može trajati vječno.

Azra Hukić, III G.